

Volle verlossing

door: Ch. Stanley

Exodus 3 tot 15

U bent tot God gebracht. Uw zonden zijn vergeven door het geloof in de blijde boodschap en u hebt de verlossing door het bloed van Christus. Maar misschien kent u nog niet de omvang en de volheid van deze verlossing. Spoedig zult u die moeten kennen. Zoals een kind opgevoed wordt door voorbeelden, zo leert een jong christen de volmaaktheden van de goddelijke waarheden door de geschiedenissen en voorbeelden van het Oude Testament.

Als u bijvoorbeeld Exodus bekijkt, zult u er een treffende schildering vinden van de weg, waardoor God u tot Zich heeft gebracht. Mozes (zijn naam betekent: 'uit het water getrokken') was zelfs, toen hij uit de wateren van de Nijl werd gehaald, een beeld van Christus, de Eersteling die uit de doden werd opgewekt om de Bevrijder te worden van Zijn volk.

Exodus 3

Het arme volk van God ging gebukt onder de onderdrukking en de slavernij in Egypte. Het zuchtte onder de ijzeren roede van Farao. Toen zei de HERE tegen Mozes: *"Ik heb terdege gezien de ellende van mijn volk, dat in Egypte is, en hun gejammer over hun drijvers gehoord, ja, Ik ken hun smarten. Daarom ben Ik nedergedaald om hen uit de macht der Egyptenaren te redden en uit dit land te voeren naar een goed en wijd land, een land vloeiende van melk en honig, naar de woonplaats van de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chivwieten en Jebusieten"* (Ex. 3:7-8). Is dat niet een beeld van de toestand van mensen die slaven zijn van de satan? Hoe groot is de ellende onder de mensen door de zonde! Achter het vernis laagje waarmee mensen zich versieren, schuilt een afschuwelijke werkelijkheid. De mens heeft geluisterd naar de vijand en de goedheid van God in twijfel getrokken. Zo is hij in de zonde gevallen en is er een einde gekomen aan het geluk dat hij genoot in de hof van Eden. Het is een diepe val, die geïllustreerd wordt door de toestand van de Israëlieten in Egypte, dat een beeld is van het rijk van de boze.

Maar God heeft de roep uit de ellende gehoord. Zouden wij een beter beeld kunnen vinden van wat God voor ons is? Hij is de mens komen bevrijden, die zonder hulp en uitweg was en heeft hem het heil gebracht: *"Hierin is de liefde van God ten aanzien van ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon in de*

wereld heeft gezonden, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden als zoenoffer voor onze zonden" (1 Joh. 4:9-10). Denk veel aan die wonderbare liefde!

Bij de kinderen Israëls was er niets aantrekkelijks voor het hart van God. Maar Hij zag hun slavernij, hun diepe lijden en Hij dacht aan Zijn eigen raadsbesluiten van liefde. In Exodus 2 lezen wij hoe zij schreeuwden vanwege hun slavernij, maar zij zagen niet op tot God. God zag echter om naar hen: *"En God hoorde hun klacht en God gedacht aan Zijn verbond met Abraham, Isaak en Jakob. Zo zag God de Israëlieten aan en God had bemoeyenis met hen"* (Ex. 2:24-25). Ja, alles kwam van God, in hen was geen enkele verdienste. God hoorde, God zag, God daalde neer om hen te verlossen. Gezegend zij Zijn heilige naam voor het medelijden, dat Hij heeft getoond toen Hij Zich openbaarde als de Vriend van de verdrukten!

Is dat ook niet uw geschiedenis? God heeft uw gezucht gehoord en met hoeveel zuchten zou de eeuwigheid gevuld zijn, als Hij niet gekomen was om u te redden! Ik denk vaak aan de manier waarop Jezus voor onze zonden gestorven is. Lang voor de tijd begon, had God ons lief en heeft Hij ons uitverkoren in Christus, in Wie wij de verlossing hebben. Dit laatste is helemaal van God. Niet wij hebben omgezien naar God, maar Hij heeft naar ons omgekeken. Efeziërs 1 en 2 staan vol gedachten over dit kostbare onderwerp. Daar vinden wij de verrukking van de ziel, die de bron van de verlossing vindt in de eeuwige liefde van God.

Exodus 4

Maar laten we verder lezen. In Exodus 4 vinden we dat God Zijn medelijden en liefde openbaart aan Mozes en hem de opdracht geeft het volk te verlossen. De Israëlieten kenden de wonderlijke genade niet die Hij voor hen had. Pas na de ontmoeting met Mozes en Aäron werd deze blijde boodschap aan het volk verkondigd: *"Het volk nu geloofde, en toen zij hoorden dat de HERE op de Israëlieten acht geslagen en hun ellende gezien had, knielden zij en bogen zich neer"* (Ex. 4:31). Toen u nog in slavernij was, dacht u ook weinig aan de raadsbesluiten van Gods liefde. Maar toen de Geest van God u trok, zoals Aäron de Israëlieten ontmoette en hun het goede nieuws

verkondigde, kwam bij u het geloof door het horen en het horen door het Woord van God.

Exodus 5

In Exodus 5 werd de toestand van het volk al maar slechter. Zij wilden de HERE offeren in de woestijn, maar hun werk voor Farao werd verzwaaard. Het volk kreeg geen stro meer om stenen te bakken, daardoor konden zij niet meer aan hun quota komen (vs. 14). De opzichters werden daarom geslagen en zagen geen uitkomst meer.

Het is vaak een droevige ervaring voor de ontwaakte ziel om dit te moeten ervaren. Ze zou willen werken, maar ze heeft de noodzakelijke middelen niet. Ze zou het goede willen doen, maar het kwaad is daarbij aanwezig. Ze wenst te offeren en probeert alle regels van de wet te houden, maar ze krijgt alleen maar slaag en er is geen bevrijding. Hoe lang heeft de arme Luther niet gewerkt in de ‘ticheloven’? Hebt u daar gewerkt? In dat geval hebt u dezelfde ervaring opgedaan als de opzichters van de Israëlieten: *“Toen begrepen de Israëlitische opzichters, hoe erg het met hen gesteld was, daar men zei: U mag het aantal tichelstenen, uw vastgestelde taak voor elke dag, niet verminderen”* (vs. 19).

Paulus omschrijft de angsten van de ‘ticheloven’ in Romeinen 7. Wij moeten bedenken dat een complete bevrijding in de tichelovens van Egypte niet mogelijk was, het volk moest eerst uitgeleid worden. Het is evenmin mogelijk de volle verlossing te kennen als men de ervaring doormaakt waarvan Romeinen 7 spreekt. Het is mogelijk, ik wil dat terloops opmerken, dat u een dergelijke toestand kent. U bent misschien tot geloof gekomen, u hebt het evangelie gehoord. U hebt ook de wens God te dienen en te ontsnappen aan de slavernij van de zonde en van de satan. Uw nieuwe natuur kan al deze verlangens koesteren, zonder dat u de volle verlossing kent. U zegt: ‘Ik heb geen kracht om te doen, wat ik zou willen’; net als het volk, dat geen stro had. Toch houdt Satan u de inzetten van de wet voor en zegt dat u ze moet houden. De opzichters en de drijvers van Farao zijn precies het beeld van hen, die de verlossing prediken door werken: *“Nu dan, vooruit, aan het werk! Stro wordt u niet gegeven, maar dezelfde hoeveelheid tichelstenen moet u leveren”* (vs. 18). Aan het werk, zeggen ze, want als u de wet niet houdt, kunt u niet behouden worden. Het is dezelfde taal als die van Farao.

Exodus 6 en volgende

In Exodus 6 gaven zelfs de beloften van God geen enkele troost aan het onderdrukte volk, dat onder zware lasten zuchtte. Lees de vriendelijke en troostrijke woorden van God in vers 4 tot 8: *“ (...) maar ook heb Ik de klacht der Israëlieten gehoord“* (...) *Ik heb gedacht aan Mijn verbond”* (...) *“Ik ben de HERE, Ik zal u onder de dwangarbeid der Egyptenaren*

uitleiden” (...) *“Ik zal Mij u tot een volk aannemen en Ik zal u tot een God zijn”* (...) *“En Ik zal u brengen naar het land, waarvan Ik gezworen heb het aan Abraham, Isaak en Jakob te zullen geven, en Ik zal het u geven tot een bezitting”*. Is het niet merkwaardig, dat zolang zij slaven waren, deze kostbare beloften hun geen troost gaven? Zoals wij lezen in vers 8: *“ (...) maar zij luisterden niet naar Mozes uit ongeduld en wegens de harde slavernij”*.

Als uw ziel levend gemaakt is, hoewel u nog onder de slavernij van de wet verkeert, zal dit toch vroeg of laat uw ervaring zijn. U zult zeggen: Ja, de beloften van God zijn heel kostbaar, maar ik voldoe niet aan mijn taak. Ik heb geprobeerd de wet te houden, maar vaak heb ik gefaald, om niet te zeggen *altijd*. Zolang iemand bezig is met zijn eigen verantwoordelijkheid onder de wet, ziet hij alleen gebreken, zonden, ongeduld en harde slavernij. Ieder kind van God weet hoezeer hij de neiging heeft op zichzelf te steunen. De oorzaak hiervan is dat zo iemand de volle verlossing niet kent. Wij zijn echter niet onder de wet geplaatst en aan onze eigen verantwoordelijkheid overgeleverd, zoals zij die tichelstenen bakten in Egypte. Maar wij zijn met een opgestane Christus verbonden door het kostbare bloed, waardoor wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden.

Hierna zien wij hoe God al Zijn macht tentoonspreidt bij de plagen over Egypte, het oordeel in Zijn regering over de trotse onderdrukkers van Zijn volk. Maar dat is nog niet de bevrijding. Deze ernstige geschiedenissen van de oordelen van God in de laatste dagen van het volk in Egypte, vinden hun tegenhanger in het boek Openbaring. In die dag zullen de onderdrukkers van het volk in stukken worden geslagen (Ps. 2:9).

Maar om tot ons onderwerp terug te keren. Het kan vreemd lijken dat dit betoon van Gods macht in Egypte heeft kunnen plaatsvinden, zonder dat één enkele Israëliet werd bevrijd. Hetzelfde vinden we in de evangeliën. Na al de openbaringen van kracht en genade tijdens Zijn leven, zou Jezus aan het eind van Zijn dienst *alleen* zijn gebleven, als er niet meer was geweest dan dat. Hoe groot de wonderen ook waren, hoe goddelijk Zijn onderwijs ook was, als Hij niet was *gestorven* – de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen – dan zou niemand van de zonen van Adam zijn gered. Wat een betekenis geeft dat aan de verlossing! Zo was het ook in Egypte. Wij hebben het tere medelijden van God gezien. Wij hebben Zijn kostbare beloften gehoord. Wij zijn getuige geweest van Zijn grote macht tegen de vijand. Dat alles lezen wij in Exodus 3 tot en met 11. Maar vóórdat het bloed van het Paaslam was vergoten, werd niemand gered van de slavernij. Hoe nauwkeurig is het onderwijs van Gods Woord in deze beelden.

Exodus 12

Laten we dit interessante onderwerp nu onderzoeken. Dat de Geest het mag zegenen, zodat het voor ons een

nieuw begin, het “begin van de maanden” mag zijn (vs. 2). Ik ben er zeker van dat dit zou gelden voor veel christenen, als zij maar de volle verlossing zouden kennen waarvan wij hier een beeld hebben. Inderdaad, men moet wel blind zijn om niet te zien dat Exodus 12 ons het zoenbloed van Christus voorstelt. Paulus zegt: “*Want ook ons pascha, Christus, is geslacht*” (1 Kor. 5:7). Net zoals hier een éénjarig lam, zonder gebrek, bewaard werd tot de veertiende dag van de eerste maand en dan geslacht werd door de hele vergadering (vs. 3-6). Zo heeft ook Jezus Zichzelf als het vlekkeloze Lam aan God opgeofferd. In de Paasnacht heeft Hij Zichzelf aan Zijn discipelen aangeboden en gezegd: “*Ik heb vurig begeerd dit pascha met u te eten voordat Ik lijd*” (Luk. 22:15). Was er ooit zo’n liefde?

Het bloed moest gestreken worden aan de beide deurposten en de bovendorpel van de huizen waarin men het Pascha at. God zei tegen de Israëlieten: “*En het bloed zal u dienen als een teken aan de huizen, waar gij zijt, en wanneer Ik het bloed zie, dan ga Ik u voorbij*” (vs. 13). Denk dus aan wat God ziet in het bloed van Christus, en niet alleen aan wat wij erin zien. Wij hebben maar een zeer beperkte kijk op de waarde van de zoendood van de Heer. Maar wat ziet God? De plek van de hoogste heerlijkheid, waartoe God Hem nu heeft verheven, toont ons de waarde die God hecht aan het kruis van Zijn Zoon. Zijn loutere genade, die tot in eeuwigheid zal worden bewezen aan ontelbare verlost, verkondigt wat God heeft gezien in het bloed van Christus. Wat een toonbeeld van liefde is het bloed van het Lam! Terwijl het kruis van Jezus de gerechtigheid van God laat zien in al haar schittering, en ongetwijfeld ook al Gods toorn tegen de zonde, toont het tevens Gods liefde jegens arme zondaren! Ik heb dikwijls grote vreugde ervaren door op die manier aan God te denken. Zijn gerechtigheid is volkomen gehandhaafd en toch is Zijn liefde in al haar volheid aan ons bewezen.

Waarom moest er bloed gestreken worden op de deurposten en de bovendorpel van de huizen van de Israëlieten? Omdat God hen liefhad! Kom dichterbij deze met bloed bestreken deurpost, wat leest u dan in dit teken? *God is liefde!* Het bloed spreekt en zegt: Ik ben het bewijs van de liefde van God voor u. Maar het zegt ook: “*zonder bloedstorting is er geen vergeving*” (Hebr. 9:22). Ga naar het kruis, wat leert u daar? Lessen die oneindig waardevol zijn, die geloofd zullen worden alle eeuwigheden door! Waarom moest de Heilige zo sterven? Waarom moesten Zijn handen en voeten doorgraven worden? Waarom die drie uren van duisternis? Waarom die doodscreet: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?” Omdat Jezus in die vreselijke uren, toen Hij van God verlaten werd, de hele prijs van de verlossing betaalde en daarna, het hoofd buigend, kon zeggen: “Het is volbracht”. Zo stierf het Lam van God! Ja, op het kruis lees ik zodoende: “God is liefde”, maar ook: “ (...) zonder bloedstorting is er géén vergeving”.

Als onze zonden zelfs niet vergeven konden worden aan Hem, toen Hij ze droeg in Zijn lichaam op het

hout, dan kunnen ze zeker niet vergeven worden op een andere grond dan alleen die van Zijn kostbaar bloed. Wat een bewijs van liefde voor zondaars is het kruis van Christus. Een vast fundament, waaraan mijn ziel voor eeuwig hecht!

Laten we teruggaan naar Exodus. Is het niet treffend dat – hoewel geen enkele Hebreëer uit Egypte werd verlost vóór de Paasnacht, waarin de eerstgeborenen van de Egyptenaren stierven – niemand van hen in slavernij bleef na die nacht. Dat is een ernstige waarheid! De dood moet plaatsvinden. De dood trof het lam als plaatsvervanger voor Israël. Maar de dood trof de eerstgeborenen in Egypte. Zo zijn de dood en het oordeel voltrokken aan Christus, uw Plaatsvervanger, het Lam van God. Anders zouden die voor eeuwig uw deel geweest zijn!

Het bloed werd aan de deurposten en de bovendorpel gestreken. Op die grondslag liet God de Israëlieten vertrekken uit Egypte. Op dezelfde manier heeft Christus éénmaal voor onze zonden geleden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen.

Exodus 14

Om de les van de verlossing helemaal te begrijpen, moeten we Exodus 14 lezen. Wat een schildering van de laatste poging van de vijand om Gods volk in zijn greep te houden! De zee bevond zich vóór de Israëlieten, het hele leger van Faraó kwam achter hen aan. Het volk was in grote vrees. Maar Mozes zei: “*Vreest niet, houdt stand, dan zult gij de verlossing des HEREN zien, die Hij u heden bereiden zal; want de Egyptenaren, die gij heden gezien hebt, zult gij nimmermeer zien. De HERE zal voor u strijden en gij zult stil zijn*” (vs. 13-14). Wat een verlossing bewerkte de HERE die dag. De wateren spleten en de Israëlieten trokken op het droge door de zee. Maar diezelfde zee, die hen had gered, verslond al de vijanden die hen achtervolgden. Niet één Hebreëer ging verloren – niet één Egyptenaar werd gered. De wateren vloeiden terug en bedekten de wagens en de ruiters van de gehele legermacht van Faraó, die hen achterna waren gegaan en er bleef van hen niet één over (vs. 28). Zo redde God Zijn volk. Wat een verlossing! Had die nog groter kunnen zijn?

Nu geen stenen meer bakken. Geen slavernij meer. Geen slagen meer. Wat een schouwspel voor de Israëlieten, hun vijanden dood op de oever te zien liggen! Wat een indruk maakt het ook op een arme, angstige ziel, om voor het eerst de gevolgen van de verlossing te overzien. Nog maar pas geleden had hij het dreigende doodswater voor zich en Satan en heel zijn gevolg van zonden achter zich, en nu ziet hij het heil des Heren! Maar wat is dat vergeleken met het ogenblik dat de overste Leidsman van onze behoudenis beleefde aan het einde van Zijn loopbaan in het vlees, toen de vorst van deze wereld Hem aanviel. Toen Hij de donkere baren van de toorn van God voor Zich had,

terwijl er geen middel was om eraan te ontkomen. Voor Hem was er geen droge overtocht! En al de machten van Satan, al de haat en toorn van de mensen waren tegen Hem gericht. Wat waren de legers van de Egyptenaren vergeleken bij de uren van duisternis, toen Hij met al onze zonden beladen werd? Alle baren en golven van Gods toorn tegen de zonde gingen over Hem heen.

Maar waarom moesten die wateren over Hem heen gaan? Hij heeft het vrijwillig ondergaan, opdat wij op het droge zouden gaan en zouden ontkomen aan de dood en het oordeel. Ja, Hij is in de harde slavernij van Egypte ingegaan, opdat Hij *“allen zou verlossen die uit vrees voor de dood hun hele leven door aan slavernij onderworpen waren”* (Hebr. 2:15). En hoe volledig is die bevrijding! De Verlosser zucht niet meer onder het gewicht van de goddelijke toorn. Hij is opgestaan uit de doden. God heeft voorgoed afgerekend met onze zonden, net zoals de Israëlieten de dode Egyptenaren op de oever zagen liggen, en Hij zal onze zonden geenszins meer gedenken (Hebr. 10:17). Zoals de Rode Zee Farao en zijn leger heeft verzwolgen, zo heeft Jezus door Zijn dood hem te niet gedaan die de macht over de dood had, dat is de duivel (Hebr. 2:14).

Exodus 15

Nu staan we daar en zien in de dood en opstanding van Jezus de verlossing, de redding des HEREN. De Israëlieten hadden voortaan een heel nieuwe plaats. Ze hadden het land Egypte verlaten en waren tot God gebracht, hoewel ze nog in de woestijn waren! Hoeveel dingen moesten zij nog leren! Maar voortaan konden zij het lied van Mozes zingen, het lied van de volle verlossing! Lees dit hoofdstuk en zeg mij of dat ook de taal van uw hart is? Kunt u net zo blij zijn over uw bevrijding? Begrijpt u het onderwijs dat dit geïnspireerde verhaal u biedt? Heeft de dood van Jezus, het Lam van God, ook uw toestand veranderd? Is niet al de macht van de zonde en van de satan, die uw Plaatservanger trof, overwonnen en vernietigd?

Toen de Israëlieten achter zich de Rode Zee zagen en de dode lichamen van hun vijanden, *hoopten* ze niet meer bevrijd te worden van de slavernij van Egypte, ze *wisten* het! Hoe kan ik dan achterom kijken in het lege graf van Jezus alleen met de *hoop* dat ik gered zal worden? Voor de Israëlieten was het een volbracht werk. Zij zongen dan ook: *“Ik wil de HERE zingen, want Hij is hoog verheven, het paard en zijn ruiter stortte Hij in de zee. De HERE is mijn kracht en mijn psalm, Hij is mij tot heil geweest”* (Ex. 15:1-2). Elke zin van dit lied ademt zekerheid en vreugde!

De taal van de christen kan niet minder zijn: *“ (...) terwijl u de Vader dankt, die u bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan het erfdeel van de heiligen in het licht; die ons gered heeft uit de macht van de duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon van zijn liefde, in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden”* (Kol. 1:12).

Nog een blik op dit heerlijke tafereel. De Rode Zee scheidde het volk Israël definitief van het land Egypte. De Israëlieten waren om zo te zeggen *dood* voor dit land, zoals voor hen de Egyptenaren dood waren. Bent u op dezelfde manier dood voor de wereld door het kruis van Christus, en is de wereld voor u gekruisigd? Niet één van de Egyptenaren bleef over om al was het maar een steen naar dit verlorene volk te gooien. Hebt u dit wonderlijke feit tot u laten doordringen, dat de waarde van het bloed van Christus zo groot is dat geen enkele zonde u nog ten laste kan worden gelegd?

De dood scheidt u nu niet meer van de hemel, maar de dood van Christus, die uw plaats heeft ingenomen en die voor u de dood heeft ondergaan, scheidt u voor altijd van de wereld, de zonde en de satan. Ja, de dood en het oordeel, de zonde en de satan, de wereld en alles wat ertoe behoort liggen voorgoed achter u! Zoals Israël zong aan de overkant van de Rode Zee, op weg naar het land Kanaän, zo kunnen wij zingen aan de *hemelse* kant van het kruis! Is dat geen heerlijke plaats?

Iemand zal misschien zeggen: ‘Ik wil alles wel geloven wat u zegt, maar toch ben ik niet zo gelukkig als een poos geleden’. Wat maakt u dan minder gelukkig? In het begin toen God u van vrede sprak, was u vol van *Christus* en dat maakte u gelukkig. Maar nu denkt u misschien meer aan uzelf? Is dat niet de oorzaak? Hebt u zich misschien weer onder regels en geboden van mensen geplaatst? Niets is meer geschikt om uw blijdschap en vrede weg te nemen. Als de dood van Christus hen die onder de wet waren, heeft vrijgekocht van de slavernij, is het dan mogelijk dat u weer daarheen terugkeert? Maar zult u zeggen, als de wet niet mijn leefregel is, bevat de wet dan niet het beginsel van gehoorzaamheid? Natuurlijk, maar dit beginsel van gehoorzaamheid kan alleen dat van wettische slavernij zijn. De wet geeft de mens te kennen wat goed is, maar geeft geen kracht om het goede te doen. De wet kan hem alleen prikkelen om te doen wat slecht is, en zo valt hij onder het oordeel van de wet. Voortaan waren zij (de Israëlieten) die onder de wet waren, volkomen verlost uit die toestand. Zoals zij ook compleet bevrijd waren van de harde slavernij in Egypte, nadat zij door de Rode Zee waren getrokken. Zo zijn ook wij verlost uit onze oude toestand. Wij zijn als verloren en schuldige mensen tot God gebracht op een heel andere grondslag dan die van de verantwoordelijkheid van de mens. Voortaan zijn wij niet meer slaven van de zonde, maar kinderen van God. Wij zijn uit Hem geboren en hebben een nieuwe natuur en zelfs de Geest van God, die in ons woont, zoals geschreven staat: *“omdat u zonen bent, heeft God de Geest van zijn Zoon in onze harten uitgezonden, die roept: Abba, Vader!”* (Gal. 4:6).

Toch is er nog een ander kenmerk van de verlossing, dat al het andere te boven gaat. Het is een *eeuwige* verlossing: *“Maar Christus (...) door zijn eigen bloed, is eens voor altijd ingegaan in het heiligdom na een eeuwig verlossing verworven te hebben”* (Hebr. 9:12). Een Israëliet had misschien naar Egypte kunnen terugkeren. Maar de gelovige kan niet terugkeren naar

zijn vroegere slavedienst, hij heeft een eeuwige verlossing door het bloed van Christus. Wie kan het uitspreken wat het is voor eeuwig verlost te zijn van zonde, dood en oordeel? De oude mens is gestorven! Mijn vroegere toestand voor altijd voorbij! Overweeg deze woorden zorgvuldig: een eeuwige verlossing, de schuld van uw zonden voor altijd weggedaan. De dood, ja, de dood van het kruis heeft een einde gemaakt aan uw hele verleden. Geen kwestie van twijfel, want zo is het: wij hebben de verlossing door Zijn bloed.

Als wij dat begrijpen, genieten wij een onuitsprekelijke rust. Zelfs op dit punt is het beeld, dat wij hier voor ons hebben, heel treffend. De verlossing uit Egypte was volledig. Maar tot op dit ogenblik had God Zijn sabbat niet geopenbaard, Zijn rust voor Israël. Over de sabbat wordt in de hof van Eden al gesproken. Maar vanaf die

tijd tot op Mozes wordt er niet gesproken over een sabbatsrust voor de mens. Dat gebeurt pas na de uittocht (Ex. 16). Daarmee toont God dat er geen rust kan zijn voor de zondaar, dan door het bloed van het Lam. Een eeuwige verlossing geeft een eeuwige rust. Zelfs als wij in de heerlijkheid zijn, zal die niet vollediger zijn. Niets kan toedoen of afdoen aan de waarde ervan. Is dat, jonge mensen, de plaats van onbegrensde zegen, waarin God jullie heeft gebracht? Wilt u, kunt u zich voortaan verblijden in iets anders dan in het kruis van Christus? Dat u geleid mag worden door Zijn Heilige Geest, na deze bladzijden gelezen te hebben, om Zijn kostbaar Woord te onderzoeken. Want niets anders kan in uw behoeften voorzien.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1925-65](#)

Titel: [Pleine rédemption.](#)

© Oude Sporen 2007